

N:o 71.

Af Herr **A. Rosenqvist**: *Med förslag till ändring i 38 § af Kongl. Förordningen den 16 Juni 1875 angående inteckning i fast egendom.*

Uti Kongl. Förordningen angående inteckning den 16 Juni 1875 § 38, stadgas, att utmätning af fast egendom för fördran, som icke blifvit intecknad, skall anmärkas uti inteckningsprotokollet vid den rätt, hvarunder egendomen lyder, samt att utmättningsman skall genast, å landet till domaren och i stad till rätten, insända bevis om utmätningen och beloppet af den fordran, hvarför utmätningen skett, hvilket bevis skall i inteckningsprotokollet införas, på landet å nästa rättegångsdag under lagtima ting och i stad å nästa rättegångsdag för inteckningsärenden. Varande sista momentet af samma § så lydande:

“Visas att utmätning, hvarom anmärkning skett i inteckningsprotokollet, blifvit upphäfd eller eljest förfallit, låte rätten sådant i protokollet anteckna“.

Detta moment synes sakna nödig fullständighet. Endast i de fall, att utmätningen blifvit upphäfd eller eljest förfallit, kan, om ettdera förhållandet styrkes, anteckningen i protokollet annulleras. Äfven om en utmätning må anses, hvad i förordningen kallas, förfallen, derigenom att den utmäta fastigheten blifvit i följd af utmätningen försäld, så är det likväl endast på fastighetsegaren beroende att göra anmälan derom att utmätningssanteckningen till sin verkan upphört. Ehvad utmätningen upphäfves eller genom återkallelse förfaller eller genom fastighetens försäljning fullföljes, måste det endast i ganska få fall, åtminstone på landet, inträffa, att en ny egare eller samme egare, om han får behålla sin fastighet, besvärar sig med att visa att verkan

af utmätningssanteckningen upphört, ty utom det att en sådan åtgärd är förenad med besvär och kostnad, kan med skäl förutsättas, att ege- ren är okunnig om förhållandet eller att han betraktar åtgärden så- som öfverflödig eller att han icke förstår fördelen af att befria egen- domen från en gravation af ifrågavarande beskaffenhet. Följden blir då den, att anteckningen om en utmätning af fast egendom kan komma att i protokollet och jemväl i in-teckningsboken, der den skall inskrif- vas, qvarstå såsom giltig långt efter det den upphört att hafva någon betydelse, utan att dock kunna vid utfärdande af gravationsbevis å fastigheten förbigås, hvilket åter måste leda till oreda, oformlighet och vid meddelande af gravationsbevis, onödigt besvär.

För undvikande häraf vågar jag, med hänvisning till en ganska enkel utväg, hemställa,

att Riksdagen ville för sin del besluta om så- dan ändring i sista momentet af 38 § i Kongl. Förordningen angående in-teckning i fast egendom den 16 Juni 1875, att det må åligga *utmätningssman* att, när utmätning, hvarom anteckning skett i in-teckningsprotokollet, blifvit upphäfd eller eljest förfallit, äfvensom när liqvid af köpeskillingen för fastighet, hvarom sådan anteckning skett, egt rum, göra an- mälan derom hos rätten eller domaren för att i in- teckningsprotokollet anmärkas.

Denna lagförändring torde lämpligast böra närmare formuleras af Lag-Utskottet, till hvilket jag anhåller om remiss af motionen.

Stockholm den 23 Januari 1880.

A. Rosenqvist.
